

Kerstoverdenking 2011

Voor alle mensen? De zin van Kerst.

* aanbidding:

28
41
22s

* stil gebed
votum en groet

*Onze hulp is in de naam des Heren
die de hemel en de aarde gemaakt heeft,
die trouw is en trouw blijft
en niet laat varen het werk van zijn handen.
Genade zij u en vrede van God onze Vader
en van onze Here Jezus Christus,
in de gemeenschap van en met de Heilige Geest.*

* lied 482 *heerlijk klonk het lied der engelen*

* gebed om de Heilige Geest

* bijbellezingen: N.T. Mattheüs 2:1-12
Titus 2:11-15

* lied 36

* preek n.a.v. Titus 2:11-15

* lied 38 *komt verwondert u hier mensen*

* gebed

* lied 41

* zegenbede

*De genade van onze Here Jezus Christus
en de liefde van God
en de gemeenschap met de Heilige Geest
is met u allen.*

* slotlied 30 *Ere zij God*

(Liederen uit de bundel Lofzangen en Gebeden – s = supplement)

Weidser kan het niet: *voor a l l e mensen!*

De engelen hebben het dan ook van de hemel betuigd: God heeft in de mens behagen.

Niet om wat die mens is, maar vanuit Zijn liefde – een liefde, waarin Hij, zoals de Bijbel zegt, de mens - *a l l e m e n s e n* - gewild heeft voor zich in de Zoon!

Dát is het uiteindelijke wonder van Kerst: God wilde mens!

Hoe daarbij voor Hem rang en stand niet geldt, toont tot op vandaag het wonder van de verkondiging rond de eerste Kerst: aan... *herders* in het veld tot aan... *koningen* in het buitenland - wijzen! - de mens die zag/ziet wat hij nodig had/heeft: **LEVEN!**

Aan de mens die wortelt in zelfbehoud - *zijn* koningschap - ging het rakelings voorbij: koning Herodus, evenals aan de herders die zichzelf genoeg vonden, de overpriesters en schriftgeleerden. Blinden voor het leven – onzichtbaar (nog) verbonden met het volstreckte tegendeel: *de dood!*

Waar de één buigt, briest de ander...

A l l e m e n s e n komen voor die keuze. Juist als ze ontdekken wie Hij is die geboren werd in hun, onze, wereld.

Of Hij past er in, of... Hij moet er uit.

Hij zou niet passen in het leven van koning Herodus en diens ambities. Herodus koos de dood voor Hem, maar het werd de zijne.

Hij zou niet passen in het leven van zogenaamde geestelijke herders, de overpriesters en schriftgeleerden noch in het leven van het joodse religieuze volk, hun godsdienst. Zij kiezen straks de dood voor Hem. Wat een diepe, veelzeggende ironie: waar Herodus faalde, lijken zij voor het menselijk oog straks te slagen: **KRUIST HEM...** en nog lijken te slagen. Immers hoe opmerkelijk, het Woord waarschuwt door de tijd heen een dergelijk 'vroom' geslacht dat het mogelijk is de Oon van God opnieuw te kruisigen en tot bespotting te maken...

Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor *a l l e* mensen. Tot zover lijkt zelfs de wereld het Kerstlied nog mee te willen zingen – immers wie wil geen heil?! En hoe mooi doet dit woord - *Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor a l l e mensen* - het to zover op de jaarlijkse Kerstkaart. Kan er elkaar iets beters worden toegewenst, en dat zelfs nog voordat je over de drempel van het oude naar het nieuwe jaar stapt, dan *genade* en *heil*?

Maar, is dat Kerst?

Is dat Kerst voor ons? Voor u, voor jou, mij? Heb je daar genoeg aan?

Geen wonder dat je de jubel van dit feest dan na een tweede Kerstdag al weer kwijt begint te raken... al probeer je het vast te houden door de kerstboom de jaarwisseling over te laten staan.

Wat is de zin van Kerst voor ons?

Hebben we werkelijk in de kribbe gezien *wie* daar lag, gekomen is in onze wereld?

Onze tekst stopt namelijk niet daar waar wij zo graag de punt zetten.

Dat Kind, Gods Zoon, trekt zich van onze punt niks aan. Zijn komst laat concreet weten én aan de duisternis én aan de door de duisternis misleide mens - en wie is dat in Adam niet – dat Hij *De Koning* is! Noch de duisternis, noch wij, de mens heeft recht op de troon!

Onlosmakelijk blijkt in het hele Woord van God genade en heil verbonden aan het erkennen van het Messiasschap, het Koningschap van de Zoon van God, de *Zoon des Mensen*. Die laatste titel laat voelen dat Hij zo concreet één van ons is geworden en wij dus niet om Hem heen komen!

En Hij plaats zó waar wij de punt zetten, Hem religieus beperken: *Hij mag Verlosser zijn, maar een koning die het voor het zeggen heeft vanuit en dankzij de verlossing in ons (lees: mijn) leven? Ho maar, mooi niet: IK op de troon, ik weid mijzelf!* Hij plaatst zó waar wij die punt zetten een komma!

Hoe nadrukkelijk deed Hij het voor de herders in de boodschap van de engelen: *U is heden de Heiland geboren PUNT?* Was dat de te verkondigen 'grote blijdschap'? Allerminst! Het meeste (het beste!) moest nog komen namelijk: *CHRISTUS - Koning, Messias -, de Here, in de stad van David.*

Hoe nadrukkelijk deed Hij het zelfs voor de koningen uit het Oosten, voor hen voor wie alles vast leek te liggen in de sterren, PUNT! Zij vulden van daaruit hun eigen leven in, hun heil bepaalden ze zelf. Maar met die *Nieuwe Ster - De Blinkende Morgenster* – doorbrak hun hun fatale denken! Immers waarop loopt astrologie anders uit dan in de dood?! Hij plaatste als een komma de Kerstster aan de hemel en helemaal hen bleek dit te bevestigen wat de herders verkondigd werd: er is een Koning geboren boven mijn IK! Om zijn naam te horen, om Hem te kennen, moesten ze reizen...

Zij gingen, evenals de herders naar Bethlehem, dat, en wie weet dat onderhand niet *broodhuis* betekent. En wat vonden zij? Het Woord des Levens, geboren in het leven dat, en kan het duidelijker, gesymboliseerd wordt in een stal. Is dat niet wat elk mens er ten diepste van gemaakt heeft? Een herder zowel als een wijze, ook Herodus en zelfs de overpriesters en schriftgeleerden die van Gods huis toch alleen maar een koopmanshuis wisten te maken. Terwijl de laatsten, Herodus, de overpriesters en schriftgeleerden briesen en zouden briesen, bogen de herders en de wijzen in hun hart geraakt diep, erkennend: dit is wat God voor de mens bedoelt. LEVEN, het Koningschap *in én met* Hem!

De wijzen gaven zich in tekenen van goud wierrook en mirre. De herders hadden niets dan zichzelf en beleden. En wat ontvingen zij in het broodhuis? Wat kun je daar anders ontvangen dan... Hem, *het brood des levens*, teerkost voor onderweg! Want is Kerst he eindpunt voor wie dit feest waarachtig viert? Nee! Hij die toen geboren werd, trok de lijn van heil via de voor elk mens zichtbare en toegankelijke climax van Golgotha door tot Gods oorspronkelijke doel: de zalige hoop – het Koninkrijk van God in de eerstgeboren Zoon!

Wie dus echt Kerst viert, weet zich van daaruit onderweg achter de herders en de wijzen aan en straks Simeon en Anna en vele, vele anderen, een galerij van geloofshelden, op weg naar de zin van het leven. De reden van elk menselijk bestaan. Het doel van ons geschapen zijn: de bruiloft van Het Lam.

Zie het Lam Gods!

Hoe trekt Hij vanuit dit feest voor elk mens een volgbaar en duidelijk spoor, de weg van de Vader, diens wil – gehoorzaam. En zoo spreekt het Woord van onze tekst de komma: *Want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen, OM ONS OP TE VOEDEN, zodat wij, de wereldse begeerten verzakende - de investeringen van het Ik - bezadigd, rechtvaardig en godvruchtig in deze wereld leven - dat is aan Hem gelijk - VERWACHTENDE de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland Christus Jezus, die Zich voor ons heeft gegeven om ons - o zeker! - vrij te maken, maar ook om zo voor Zich te reinigen een volk volijverig in goede werken - dat is wandelend in zijn spoor achter Hem aan!*

In eigen kracht?

Onmogelijk!

Kerst zegt: aanvaard Hem in je leven door het verliezen van jezelf aan Hem. Past Hij er in, of... moet Hij er uit? 'Er in passen' betekent: na je verlossing Hem *alles* achter de komma in en door je heen uit laten werken in je leven. Hij op de troon, zicht- en merkbaar in heel je bestaan. Niet alleen geestelijk maar ook in het leven van alle dag – alle dagen Kerst !

Let op Herodus.

Geef acht op de overpriesters en schriftgeleerden.

Ga niet hun weg!

Ga vanuit het feest vandaag langs een andere weg terug het leven van alle dag in, op naar Gods rijk.

Laat Hem toe om je *op te voeden*.

Zijn we als het daarom gaat niet net kinderen, we hebben het niet zo op opvoeden. We doppen het liefst onze eigen boontjes. Alleen, we weten het nu: boontje komt om zijn loontje!

Wat zal ons loon zijn?

Weet u, dat wordt bepaald door ons zijn hier en nu, door ons doen en laten nu!

De resultaten van zijn opvoeden in ons leven zullen voor Hem straks blijken te zijn als... goud, wierook en mirre - en dat bepaalt voor Hem ons loon.

Wat komt er voor ons na de komma?

Kerst verkondigt de weg van het leven naar de zalige hoop.

Eet onder weg zijn genadebrood, vanuit Pasen rijkelijk voor handen. Er is meer dan genoeg.

Teerkost uit het broodhuis om te geestelijk te groeien, Hem gelijk én... tegemoet.

God wil de mens!

Buig bij de kribbe die werd tot het kruis en is... de troon.

Eer Hem met héél je leven: Ere zij God, want de genade Gods is verschenen, heilbrengend voor alle mensen om ons op te voeden.

Gedenkt en gelooft!

Amen.

